

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica Mironosițelor - Ziua femeii creștine

Ilustrație realizată de Cristian Ștefan

Evangelia duminicii Marcu 15,42-47; 16,1-8

Cap. 15

42. Și, făcându-se seară, de vreme ce era vineri, care este înaintea sâmbetei,
43. a venit Iosif, cel din Arimateea, sftinic cu bun chip, care aștepta și el Împărăția lui Dumnezeu; și, îndrăznind, a intrat la Pilat și a cerut trupul lui Iisus.
44. Iar Pilat s'a mirat că a și murit; și chemând sutașul, l-a întrebat dacă a murit de mult.
45. Și aflând de la sutaș, i-a dăruit lui Iosif trupul mort.
46. Și Iosif, cumpărând giulgiu și coborându-L de pe cruce, L-a înfășurat în giulgiu și L-a pus într'un mormânt care era săpat în stâncă; și a prăvălit o piatră la ușa mormântului.
47. Iar Maria Magdalena și Maria, mama lui Iosif, priveau unde L-au pus.

Cap. 16

1. Și de'ndată ce a trecut ziua sâmbetei, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacob, și Salomeea au cumpărat miresme, ca să vină să-L ungă.
2. Și foarte de dimineată, în prima zi a săptămânii, au venit la mormânt în răsăritul soarelui
3. și-și spuneau între ele: "Cine ne va prăvăli nouă piatra de la ușa mormântului?"
4. Dar, ridicându-și ochii, au văzut că piatra, care era foarte mare, fusese răsturnată.
5. Și intrând în mormânt, au văzut un tânăr șezând în partea dreaptă, îmbrăcat în veșmânt alb; și s'au înspăimântat.
6. Dar el le-a zis: "Nu vă'nspăimântați! Pe Iisus Nazarineanul îl căutați, pe Cel răstignit. A înviat! Nu este aici. Iată locul unde L-au pus.
7. Mergeți însă și spuneți-le ucenicilor Săi și lui Petru că va merge mai înainte de voi în Galileea; acolo îl veți vedea, așa cum v'a spus".
8. Și, ieșind, au fugit de la mormânt, că de tremur erau cuprinse și de uimire; și n'au spus nimănui nimic, fiindcă se temeau.

Sărbătorind astăzi, prin mărturia femeilor mironosițe, chipul femeii creștine, ne îndreptăm cu respect gândul către toate enoriașele și colaboratoarele parohiei noastre și le adresăm cele mai frumoase urări, cu încrederea că tot ceea ce ele au zidit și zidesc în lume prin gest și faptă, prin gingășie și tandrețe, prin rugăciune și trăire liturgică, ne aduc în suflete picături sfinte din lumina Învierii Domnului.

**Întru mulți și fericiți ani,
dragele noastre mame,
soții, fiice și surori !**

Program liturgic în această săptămână

- ◆ Astăzi, duminică, 4 mai, începând cu ora 8.00, Utrenia, Sfânta Liturghie, iar la ora 18.00 Paraclisul Maicii Domnului
- ◆ Marți, 6 mai, ora 18.00, Acatistul Sfintei Mari Mucenițe Ecaterina
- ◆ Vineri, 9 mai, ora 18.00, Slujba Agheasmei și Acatistul Sfintei Învierii, cu rugăciuni de mulțumire, precum și dezlegări și rugăciuni pentru diferite trebuințe, urmate de citirea pomelnicilor care se poartă la biserica noastră Sfântului
- ◆ Sâmbătă, 10 mai, ora 18.00, Slujba Vecerniei

Învierea Domnului, de la simțire, la chibzuință

"Femei neobosite! N-au dat somn ochilor lor, nici genelor lor dormitare, până ce n-au aflat pe Cel Preaiubit! Iar bărbații parcă se împiedică în picioare: merg la mormânt, îl văd pustiu și rămân în nedumerire: ce putea să însemne faptul că nu-L vedeau pe Domnul ? Nu, aici e vorba de dragoste chibzuită, care se teme de greșeală din pricina înaltului preț al dragostei și al țintei sale. Atunci când au văzut și au pipăit și ei și fiecare a mărturisit, nu cu limba, asemenea lui Toma, ci cu inima: „Domnul meu și Dumnezeu meu”, și de-acum nimeni n-a mai putut să-i despartă de Domnul. Mironosițele și Apostolii închipuie cele două laturi ale vieții noastre: simțirea și chibzuință. Fără simțire, viața nu e viață; fără chibzuință, viața e oarbă - irosește mult și dă puțină roadă sănătoasă. Simțirea trebuie să meargă înainte și să dea imbold, iar chibzuință să hotărăscă timpul, locul, mijlocul de împlinire și, îndeobște, întreaga rânduială a ceea ce inima socoate să facă. Înăluntru, inima merge înainte; iar când e vorba de faptă - chibzuință. Atunci când simțirile noastre se vor desprinde a deosebi binele de rău, poate că ne vom putea bizui numai pe inimă, așa cum dintr-un pom viu ies de la sine muguri, flori și roade, și din inimă va începe atunci să răsără binele, amestecându-se în chip înțelegător în curgerea vieții noastre (...)

Credința nefățarnică înseamnă lepădare de propria minte. Aceasta trebuie golită și înfățișată credinței ca o scândură curată, pentru ca aceasta să se poată însemna în minte așa cum este, fără amestecul unor rostiri și socotințe străine. Atunci când în minte rămân socotințele ei, după ce se întipăresc în ea socotințele credinței, va ieși în ea o încercătură: conștiința se va rătăci, prinsă între lucrările credinței și filozofările minții. Așa a fost și Simon, părintele tuturor ereticilor; așa sunt și toți cei care intră pe tărâmul credinței cu filozofările lor - la fel ca înainte, așa și acum. Aceștia se rătăcesc în ale credinței și nimeni nu iese din dânsii, afară de vătămare: pentru sine - când nu capătă glas, pentru alții - atunci când rătăcirea nu rămâne în ei, ci se revarsă în afară, din setea lor de a fi învățători. Din această pricină se nasc întotdeauna grupuri de oameni care păcătuiesc mai mult sau mai puțin în materie de credință, cu o nefericită încredere în infailibilitatea lor și o jalnică dorință de a -i face pe toți să îi urmeze".

(Sfântul Teofan Zăvorățul)

COLECTE ÎN PAROHIA NOASTRĂ

* Pentru refacerea acoperișului casei parohiale

Ploile din ultima perioadă au pus în evidență problemele majore ale acoperișului de la casa parohială, care necesită intervenție de urgență, pentru a stopa curgerea apei prin tavane. Apelăm la ajutorul tuturor celor care ne pot sprijini pentru refacerea acoperișului, a cărui tablă și șarpantă au fost profund afectate în ultimele decenii.

* Pentru frații creștini din Siria

Urmând Apelului Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Romane, parohia noastră a organizat în fiecare duminică această Colectă, pentru a putea și noi oferi o mărturie concretă de solidaritate creștină. Celor ce doresc să ne ajute, le stăm la dispoziție prin domnul ing. Gheorghe Aioanei și prin Pangarul bisericii noastre

Publicație editată de
Parohia TOMA COZMA, ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
Secretar redacție Vasilica Onofrei,
tel. 0741 706 602, 0761 621 994,
redactor_sef@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Puteți direcționa 2% din impozitul pe venitul dvs. pentru lucrările și activitățile pe care le susține PAROHIA "TOMA COZMA"

Datele noastre necesare pentru completarea Formularului 230 sunt:

- Numele Asociației:
PAROHIA "TOMA COZMA"
- CIF (Codul de Identificare Fiscală):
11198095
- Contul Organizației în format IBAN:
RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450
- ATENȚIE:
La formularul 230 trebuie anexat obligatoriu, în copie, formularul 210— "Fișa fiscală", care se obține de la angajator.
DETALII și INFORMAȚII:
• Oficiul Parohial, tel: 0232 211 273
• Direct la Pangarul bisericii

BIBLIOTECA PAROHIALĂ

Delectează-te cu o lectură plăcută!

Citește și informează-te !

Prin Biblioteca Parohială, vă punem la dispoziție o gamă largă de cărți religioase și de cultură generală.

Program de funcționare:

Duminica, între orele 11.00-12.00

Persoane de contact:

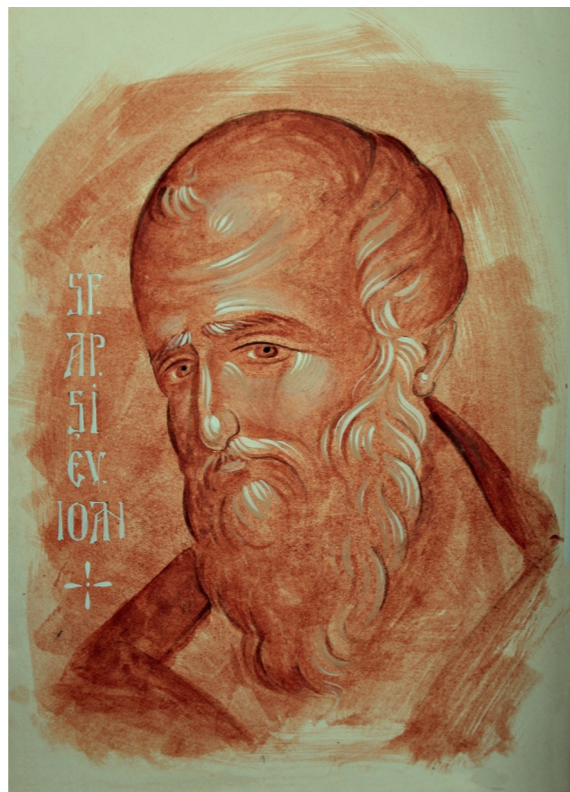
- *Alexandra Popa, tel. 0742 322 580,
petite_sourire@yahoo.com
- *Irina Dănilă, tel. 0742 344 024,
irina_danila93@yahoo.com

“În Duminica Mironosițelor, Biserica ne așează în fața noastră, în sensul pedagogiei dumnezeiești, pe femeile purtătoare de mir, pentru a ne ajuta să ne apropiem de Taina Învierii. Femeile mironosițe, întrucât n-au fugit de lângă crucea Mântuitorului, precum bărbații, au fost învrednicite de Dumnezeu cu sfințenie. Toate darurile sunt așezate în bărbat și femeie, dar sunt daruri cu accente diferite. În mintea femeii există mai multă intuiție, mai multă sensibilitate, mai multă deschidere pentru a accepta și ceea ce uneori mintea are dificultăți în a înțelege. Femeile purtătoare de mir au fost deznădăjduite văzându-L pe Mântuitorul răstignit pe cruce, dar simțeau și aveau intuiția apariției unui soare care apare la orizont, chiar dacă în momentul răstignirii întinericul domina. Au simțit că ceva trebuia să se întâmple, că nu acela era sfârșitul. Au văzut și cutremurul, au auzit și mărturisirea sutașului și au fost cuprinse de așteptare și nădejdea Învierii.

Mamele și surorile creștine sunt chemate să se înveșmânteze în hainele femeilor purtătoare de mir, să-L urmeze pe Hristos îndeaproape, să-I asculte cuvintele, să încerce să le înțeleagă și să-I simtă prezența, și atunci vor avea curaj în a-L mărturisi, prin rugăciune, prin naștere de prunci, prin aducerea copiilor la Sfânta Biserică, prin învățarea lor de la semnul Sfintei Cruci până a le așeza în mâna lor Cartea Sfântă și a-i conduce la Dumnezeu. Atât bărbați, cât și femei, formăm cu toții poporul lui Dumnezeu așezat la picioarele Crucii, fiecare cu darurile specifice cu care Dumnezeu ne-a înzestrat. Trebuie să încercăm să fim de ajutor unii altora, în special în sânul familiei, unde darurile bărbatului trebuie să fie întregite de cele ale femeii”.

(IPS Teofan, Arhiepiscop al Iașilor și Mitropolit al Moldovei și Bucovinei, Cuvânt rostit la Duminica Mironosițelor, Mănăstirea Popăuți, 2012)

Joi, 8 mai: Sfântul Apostol și Evanghelist Ioan

Grafică realizată de Andrei Nuțu

Sfântul Apostol și Evanghelist Ioan, unul dintre stâlpii Bisericii, care s-a numit pe sine în Evanghelie și “ucenicul pe care-l iubea Hristos”, era cel mai tânăr dintre apostoli, plin de zel și dăruire. Sfântul Apostol și Evanghelist Ioan, căruia i se mai spune și Teologul, fratele Sfântului Apostol Iacob, era fiul lui Zevedeu și al Salomeei, locuind în Betsaida, o mică așezare din Galilea. Se număra printre apostolii apropiați ai Domnului, alături de Petru, Iacob și Andrei, cei dintâi chemați. Alături de aceștia a fost martorul învierii fiicei lui Iair, al Schimbării la Față a Domnului, al învierii lui Lazăr, al suferinței Mântuitorului în grădina Ghetsimani, al Patimilor Sale. Înainte de a deveni ucenic al lui Iisus, Sfântul Apostol Ioan a fost ucenicul Sfântului Ioan Botezătorul și a învățat de la acesta să creadă în Iisus și să-L urmeze. Alături de ceilalți oameni, Îl însoțește pe Iisus în curtea arhierelui Caiafa – unde Petru s-a lepădat de Domnul – și, alături de sfințele femei mironosițe, asistă la răstignirea Mântuitorului. Prețuirea pe care o avea Iisus, dumnezeiescul Învățător, față de ucenicul Său, se vede și din faptul că el este singurul rugat să aibă grijă de Fecioara Maria. Tot el este primul dintre apostoli care ajunge, în dimineața Învierii, la mormântul aflat gol și tot primul care Îl recunoaște pe Mântuitorul, când s-a arătat după Înviere la Marea Tiberiadei, unde a avut loc pescuirea minunată.

A scris *Evanghelia* a patra din Noul Testament, o scriere profundă a unui om care a trăit în preajma Mântuitorului, martor fiind al celor mai importante evenimente din viața Sa. De asemenea, Sfântul Apostol Ioan a scris mai multe epistole, dintre care canonul cărților Noului Testament a păstrat trei. A fost exilat de împăratul Domițian în Insula Patmos unde a scris *Apocalipsa* – ultima carte a Sfintei Scripturi. După moartea lui Domițian s-a întors în Efes, locul unde a desfășurat o mare parte din activitatea sa de propovăduire și unde va rămâne până la sfârșitul vieții. Peste mormântul lui s-a zidit biserica închinată lui, numită Apostolicon.

Apostolul duminical Faptele Apostolilor 6, 1-7

1. În zilele acelea, înmulțindu-se ucenicii, eleniștii (iudei influențați de cultura și filozofia greacă) murmurau împotriva evreilor, pentru că văduvele lor erau trecute cu vederea la slujirea cea de fiecare zi.
2. Și chemând cei doisprezece mulțimea ucenicilor, au zis: Nu este drept ca noi, lăsând de-o parte cuvântul lui Dumnezeu, să slujim la mese.
3. Drept aceea, fraților, căutați șapte bărbați dintre voi, cu nume bun, plini de Duh Sfânt și de înțelepciune, pe care noi să-i rândum la această slujbă.
4. Iar noi vom stărui în rugăciune și în slujirea cuvântului.
5. Și a plăcut cuvântul înaintea întregii mulțimi, și au ales pe Ștefan, bărbat plin de credință și de Duh Sfânt, și pe Filip, și pe Prohor, și pe Nicanor, și pe Timon, și pe Parmena, și pe Nicolae, prozelit din Antiohia,
6. Pe care i-au pus înaintea apostolilor, și ei, rugându-se și-au pus mâinile peste ei.
7. Și cuvântul lui Dumnezeu creștea, și se înmulțea foarte numărul ucenicilor în Ierusalim, încă și mulțime de preoți se supuneau credinței.

***

Scurtă exegeză patristică - Sfântul Simeon Noul Teolog -

«Deci cei ce îi urmează pe Sfinți, cu lucrul și cu ostenele, de același dar se vor învrednici. Iar cine nu voiește să urmeze smerenia și răbdarea lor, de ce zice că lucrul este cu neputință? Iar faptele cele mai presus de om ale lui Eftimie, ale lui Sava și ale Sfinților celor de demult, cine le va putea spune? Că fie înainte de a lua darul Duhului, fie după ce l-au luat, nici unul fără ostenele, fără multe trude și sudori, fără silă, strâmtorare și necazuri, n-a scăpat de întunecarea sufletului, nici n-a văzut lumina Preasfântului Duh. „Că Împărăția Cerurilor se ia cu sila și silitorii o răpesc pe ea” (Matei 11,12). Și: „Prin multe necazuri ni se cade să intrăm întru Împărăția Cerurilor” (F.A. 14, 22). Iar Împărăția Cerurilor este Împărăția Sfântului Duh. Aceasta înseamnă cuvântul: „Împărăția Cerurilor este înlăuntrul vostru” (I Corinteni 3,16), a ne sârgui să luăm și să avem înlăuntrul nostru pe Duhul Sfânt. Deci cei ce nu se află în sila necurmată, în strâmtorări, în necazuri și simplitate, să nu spună că au înlăuntru pe Duhul Sfânt. Că nu i se dă cuiva această plată, fără lucrarea, fără osteneala și sudoarea faptei bune. De aceea bine spune cuvântul: „Arată-ți faptele și-ți cere plata”. [...] Deci eu nu mă dumiresc, cum spun că au în ei toată această slavă, cei ce niciodată nu s-au învrednicit s-o primească, s-o vadă! Ci, o orbire! O întunecare! O trufie deșartă și neștiință! Unde au văzut ei acest lucru sau din ce scrieri l-au aflat? Cu adevărat deșerți s-au făcut întru gândurile lor și sop-a întunecat nepriceputa lor inimă și au rămas în Egipt, adică întru întinericul patimilor și al poftelor lor. Pentru ca cei ce doresc să vadă

pământul făgăduinței, pe care se învrednicesc să-l vadă ochii cei blânzi și ai celor smeriți și săraci, primesc toată strâmtoarea, tot necazul și prostimea și foarte se depărtează de toată desfătarea trupească, de toată cinstea și odihna. Și nu numai atât, ci fug de tot omul mic sau mare fără să urască, ca să se învrednicească a se sui la aceasta, mai înainte ca sfârșitul vieții să le curme drumul lor. Că se smeresc ei, socotindu-se că sunt rai cu adevărat, că au greșit mult, ba că și vrăjmași sunt și călcători ai poruncilor lui Dumnezeu și petrec posomorâți și triști, dorind să știe ce să mai facă ca să se împace cu Stăpânul Hristos. De aceea le și dăruiește Dumnezeu să cunoască nu numai ce trebuie să mai facă, ci și tărie și răbdare ca să împlinească pe toate cele cuvenite, să vadă și să dobândească pe Dumnezeu, Cel ce este peste toate și întru toate, să trăiască în Cer și acolo să-și aibă petrecerea, chiar dacă trăiesc în peșteri, în munți și în chilii, chiar dacă umblă prin mijlocul orașelor. Astfel sufletele lor se află de-a pururi în bucurie și veselie și cu negrăită inimă bună. Aceasta este lucrarea Sfinților, celor purtători de Duhul lui Dumnezeu. [...] O, fericit glas! Iar mai ales: O, fericit suflet, care așa s-a învrednicit să fie, și de toată lumea s-a depărtat! Acestora și celor asemenea le zice Stăpânul Hristos: “Voi nu sunteți din lume, ci Eu v-am ales pe voi din lume” (Ioan 15,19); Veniți către Mine toți cei osteniți, și împovărați și Eu va voi odihni pe voi (Matei 11, 28). Că cei ce umblă altfel, fie cât de puțin, nu vor vedea viața pe care o vad cei ce s-au tăiat și s-au rupt de lume și au murit voilor lor. Dacă tu, frate, nu primești să te smerești, să te supui, să fii fără grijă, să fii batjocorit, înjosit, ocărat și asemenea celor fără de minte, izgonit și nebăgat în seamă, și nici nu primești să fii defaimat de tot omul și socotit ca un lunatic și cerșetor pe ulițele și răspântiile cetății, apoi spune-mi, cum vei putea altfel să te lepezi de voia ta? Că dacă nu voim să suferim cu răbdare cele poruncite de Dumnezeu și care vin asupra noastră spre lămurire și cercare, ba mai degrabă nu spre lămurire și cercare ci mai ales spre curățirea sufletelor noastre de cugetul pământesc al trupului, cum vom muri voii noastre? Nu se poate! Și dacă nu vom muri față de lume, cum vom trăi viața cea ascunsă, noi cei ce n-am murit pentru Dumnezeu? Cum, după cuvântul Sfântului Simeon, vom vedea pe Dumnezeu ca S-a sălășluit întru noi ca o Lumină? Nicidecum, fraților! Nimeni să nu ne rătăcească pe noi! Socotești nebun pe Fericitul Simeon și te rușinezi să urmezi faptele lui? Urmează pe Domnul Hristos, Dumnezeul nostru. Pătimizește și tu însuși pentru mântuirea ta, precum El a pățimit pentru tine! Că Îl numea pe El, după cum știi, îndrăcit, înșelător, mâncător și băutor de vin; prieten al vameșilor și al păcătoșilor” zicându-i: „Ai drac” [...] De aceea zic și nu voi înceta să zic: Cei ce nu urmează Patimilor lui Hristos cu credință și cu ascultare, și nu se fac părtași morții Lui, precum am arătat cu de-amănuntul mai sus, nu se vor face părtași nici ai învierii Lui celei duhovnicești și nici pe Duhul Sfânt nu-L vor lua. Căci prin Duhul Sfânt se va face învierea tuturor.»